

може спокойно да поднесе, той ще общо удивленіе и почитаніе по между челоуѣцы-те да възбуди; а кого-то челоуѣцы-те почитатъ, нему сѣ наистина и пріятелски наклонени и готови сѣ да му простратъ спомогателнѣ рѣкъ. — Кой-то има доста, нему сѣ радостно и дава, защо после некое время подобна помощь може отъ него да сѣ очѣкува.

Ни въ какъвъ случай, нити въ какви му драго обстоятелства ненадѣй сѣ толкова на чуждъ соуѣтъ и на чуждѣ помощь, колко-то на свое-то собствено мѣжество и бодрость. Кой-то сѣ така лесно не предава той още не е изгубенъ. Сичко-то теглене твое тамо нека сѣ клони, да бѣдешъ самосталенъ и независимъ: то ти е главна-та христіанска длъжность. Навикнувай сѣ да живѣши безъ чуждѣ помощь, па тогача ще да бѣдешъ крѣпкъ и силенъ. Научи сѣ да бѣдешъ сѣ маако задоволенъ, пакъ щешъ да бѣдешъ богатъ.

Секии мѣдъръ челоуѣкъ ще да направи на други-те сичко, но отъ тѣхъ неще за себе нищо да ище. Така е правилъ преблагій Спаситель нашъ. Гдѣ е заминувалъ, секи му е, и моленъ и немоленъ помагалъ, но отъ челоуѣцы-те нищо не е трѣсилъ. — Колко-то повече рѣцѣ сѣ работили на твое-то щастіе, то е толко твое-то щастіе по неизвѣстно. Ты само толко имашъ, колко-то самъ себе предъ твои-те собствены очи вредишъ. Ты си самъ себе найголѣмъ пріятель, а Богъ е общій пріятель на сички-те челоуѣцы. Па що трѣсишъ покечи и по добро? Кой не е съ това щастливъ що има, но трѣси още нѣщо повече, да постане щастливъ, той е живъ ровъ на свѣтъ-атъ и на свѣтски-те обстоятелства.